

[Ib Christensen]

krav, der må stilles, ville kunne opfyldes af hr. Hjortnæs i givet fald. Det er temmelig afgørende for tilliden til skattesystemet – den kan i øvrigt være på et lille sted. Men skal vi have et minimum af tillid til skattesystemet og skatteforvaltningen, er det et temmelig centralt spørgsmål, og derfor er det således, at folketinget selvfølgelig kan rette kritik og så mod en ministerudnævnelse, det ligger jo i selve det parlamentariske princip. For retsforbundet vil det altså spille en rolle, hvordan dette spørgsmål kan besvares. Kan det besvares på den måde, at disse habilitetskrav ikke havde været opfyldt, er der grundlag for at rette den kritik, som er blevet rettet mod denne ministerudnævnelse.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at vi i retsforbundet langt hellere end at diskutere denne ministerudnævnelse ville drøfte den politik, som skatte- og afgiftsministeren og regeringen står for. Det ville vi langt hellere, og derfor bør det være sådan, at når det drejer sig om hele den politik og de politiske synspunkter, som skatte- og afgiftsministeren har, må vi holde det andet helt uden for denne debat, og så må vi i den kommende tid koncentrere os om at debattere disse ting, efterhånden som de kommer frem, sag for sag. Det er vi meget mere stemt for end denne debat, som vi aldrig ville have fundet på at rejse, men som vi naturligvis må ytre os i, nu da den er rejst.

Jeg vil gerne til sidst slå fast, at jeg har en klar fornemmelse af – og det er endda også blevet udtrykt af en af ordførerne for et af de borgerlige partier – at der bag denne kritik og denne forespørgsel ligger klare politiske ønsker om at komme en minister til livs og genere en regering, hvis skatte- og afgiftspolitik og politik på andre områder man er meget stærkt imod. Der er med andre ord nogle partipolitiske baggrunde, som er anderledes og af en helt anden karakter end den moralske indignation, som man altså har angivet at sagen skulle være udtryk for. Og i det omfang der er tale om et partipolitisk ærinde og ikke sagen i sig selv, må vi selvfølgelig tage afstand fra disse bevæggrunde. Vi står ikke model til at lade os bruge i et partipolitisk spil af den art, der her er tale om, og som navnlig fremskridtspartiets ordfører gav udtryk for.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil ganske kort sige, at selv om regeringen naturligvis helst havde set, at denne sag ikke var blevet gjort til genstand for en så omfattende debat, som det nu er tilfældet her i tinget, vil jeg sige, at jeg mener virkelig, man kan sige, at den debat, der indtil dette øjeblik har været ført, for langt de fleste indlægs vedkommende har været af en meget sober og saglig karakter. Det gælder i hvert fald nogle af de indlæg, hvori man har sat spørgsmålstegn, som det blev sagt, eller været kritisk.

Jeg vil i og for sig nøjes med dette og har ikke flere bemærkninger at gøre til sagen.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun sige om hr. Glistrups dagsordensforslag, som jeg ikke nåede at få med i første omgang, at det er selvfølgelig lidt svært at sige nej til en så selvfølgelig ting som den, der er konstateret dér. Jeg mener dog, at det er lidt forvredet, at man kun taler om politisk tilhørsforhold, og vil derfor foreslå, at det sidste komma ændres til:

»... hvilken social og politisk placering ...«

Formanden:

Der kan ikke stilles ændringsforslag til dagsordensforslag ifølge forretningsordenen, som jeg beder hr. Wilhelm gøre sig bekendt med.

Wilhelm (VS):

Det er for resten rigtigt, så må vi undskylde. På den baggrund må vi undlade at stemme til hr. Glistrups dagsordensforslag, idet vi mener, det kun tager et hjørne med af de forskelsbehandlinger, der er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Formanden:

Det er meget beklageligt ved en sag som denne, at medlemmerne ikke kan være på pladserne, når der skal stemmes. Det er fuldstændig utåleligt, at nogle medlemmer skal stå op så længe, fordi andre ikke kan passe deres arbejde.